

ทองหลางป่า

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Erythrina subumbrans* (Hassk.) Merr.

ชื่อพื้นเมือง ทองหลาง (ภาคกลาง, นครราชสีมา) ทองมีดขุด, ทองหลางป่า (ภาคเหนือ)

ชื่อวงศ์ LEGUMINOSAE – PAPILIONOIDEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น ทองหลางป่าเป็นไม้ต้นขนาดกลาง ผลัดใบ สูงถึง 35 เมตร ลำต้นและกิ่งก้านมีหนาม เรือนยอดค่อนข้างโปร่ง

ใบ ใบเป็นใบประกอบแบบขนนก มีใบย่อย 3 ใบ โคนใบและปลายใบแหลม แผ่นใบหนาและเหนียว ผิวใบเกลี้ยง

ดอก ดอกออกเป็นช่อ ที่ปลายกิ่ง ดอกย่อยจำนวนมากเรียงตัวอยู่ทางด้านเดียวของช่อดอก กลีบดอกรูปดอกถั่ว โดยมีกลีบกลางขนาดใหญ่เด่นกว่ากลีบอื่น สีส้มแดง มักออกดอกหลังผลัดใบ ออกดอกเดือนธันวาคม – กุมภาพันธ์

ผล ผลเป็นฝักรูปยาว ลักษณะเป็นข้อ ๆ ออกผลเดือนมีนาคม – เมษายน แหล่งที่พบ ป่าดงดิบ

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินแทบทุกชนิด

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ยอดอ่อน ใบอ่อน รับประทานเป็นผักสดกับน้ำพริกตาแดง น้ำพริกปลาร้า หรือรับประทานกับอาหารประเภทเผือกต่าง ๆ

รส ฝาดมัน

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด ปักชำกิ่ง